

L'OPINIÓ

Any VI - Número 494
Preu: 10 cèntims

BARCELONA Dimarts, 3 de gener de 1933

El Govern de la Generalitat de Catalunya està solidaritzat amb l'actitud de la Comarcal d'Esquerra, avui processada per haver expulsat del Partit —vetllant per la seva dignificació—, uns regidors no honestos.

El senyor Anguera ha dit a la premsa que el seu càrrec de president de l'Audiència estava a la disposició del Govern de la República.

PER LA DIGNITAT DE LES INSTITUCIONS DE JUSTICIA

L'ANECDOTA DE SET PROCESSAMENTS NO TE CAP IMPORTANCIA. ES EL QUE TE DE CORROSIVA L'ACTUACIÓ DEL PODER JUDICIAL A BARCELONA, EL QUE MOU LA NOSTRA CAMPANYA CONTRA ELS QUE TANT DE MAL PRODUEIXEN A CATALUNYA I A LA REPUBLICA

UNA REPRESENTACIÓ DE 54 CENTRES D'ESQUERRA DE BARCELONA HA VISITAT EL PRESIDENT MACIA

EL SENYOR ANGUERA HA FET DECLARACIONS A LA PREMSA I POSAT A ENEGAR-LES NO S'HA ESTAT DE RES

EL SENYOR ANGUERA INTENTA DEFENSAR-SE

En altre lloc d'aquest diari els nostres lectors trobaran unes declaracions que chir el senyor Anguera feia als periodistes, a propòsit de la nostra campanya.

El senyor Anguera no s'ha estat de res. Es pensa que dient que la nostra campanya és una campanya personal ja ha quedat bé, perquè la gent es creurà que ens guien només mesquins mòbils particulars per ensorrar un home.

Com si dient això, el senyor Anguera pogués tirar un vel sobre aquesta vergonya que s'acaba de donar, que quan uns ciutadans dignes denuncien públicament que en els càrrecs representatius de la ciutat hi ha unes persones indesitjables, es trobi un jutge que es posi al costat d'un dels indesitjables i processi els ciutadans dignes i els demani 6.000 duros de fiança a cada un d'ells.

Com si a nosaltres se'ns en donés res que a la presidència de l'Audiència hi hagués En Pau o En Pere, mentre no posés la Justícia en ridícul.

El senyor Anguera es pensa que dient que els jutges tenen independència ja queda bé davant de l'opinió. Ja els sabem tots els recursos que té un processat per apellar-se contra la injustícia. Ja la sabem tota la tirallonga de procediment. Que es pensa, el senyor Anguera, que el fet de tenir set amics processats, ens ha tret cap hora de dormir! Però encara que el senyor Anguera parli de la independència dels jutges, ja sabem que aquesta paraula té un valor convencional quan els presideix Anguera de Sojo. Què vol dir el secret del sumari? Què vol dir, afirmar que el president de l'Audiència "comença per desconèixer el sumari" quan tot el Palau de Justícia sap—i quan la premsa ho ha afirmat ell no ho ha desmentit ni s'ha querel·lat contra ella—que els sumaris amb els quals el senyor Anguera tenia desigs d'empaperar tot l'Ajuntament, han estat a les seves mans, com hi ha estat el del crim de Gràcia del qual se'n podien desprendre responsabilitats greus contra altres funcionaris de la policia!

I quan tot el Palau de Justícia sap això, què es pensa que amb unes simples declaracions estil jesuític es desfan les coses reals i tangibles?

Quina innocència la del senyor Anguera en dir que els nostres atacs no han d'influir en les resolucions del jutge. Per qui ens ha pres? Que es pensa que tenim aquestes pretensions! Si nosaltres el que voldríem és que el jutge no s'acontentés amb processar els membres de la Comarcal inculpats per haver defensat públicament que els que tenen càrrecs públics han de servir l'honestetat. Que no ho veu, que políticament, en el sentit polític de servir Catalunya i la República, el que a nosaltres podria interessar-nos seria que el jutge anés eixamplant cada dia més el volum de la seva atzagaçada? Com més gros trobi el jutge el delictes, més enorme el cas. Per què no els condemna a mort?

Pobre senyor Anguera, que per a defensar la seva actuació ha de sortir a parlar de la independència del Poder judicial i del secret del sumari, que tothom que ha passat pel Palau de Justícia, sota la presidència d'Anguera de Sojo, sap prou bé quin valor de relativitat té.

EL JUTGE ARRONTES NO HAVIA TROBAT CULPA EN EL DIRECTOR DE LA PRESO ERACLIO IGLESIAS, QUE FEIA APALLISAR ELS PRESOS

El jutge número 6, Filiberto Arrontes, que ara s'ha fet cèlebre en posar-se de col·laborador amb el regidor expulsat Costa, és, per si algú no ho sabia, el que va instruir les diligències contra el que fou director de la presó Eraclio Iglesias, per mal tractes als presos i per la disbaixa administrativa que el va fer famós i ric.

I Filiberto Arrontes no va trobar en l'actuació d'Eraclio Iglesias matèria delictiva.

Ara ha processat la Comarcal de l'Esquerra i troba matèria delictiva en la denúncia presentada pel regidor expulsat de l'Esquerra, Francesc Costa.

Es veu que només es troba el que es busca bé i es vol trobar. La justícia que mana fer el senyor Anguera de Sojo no ha fet res per esbrinar el que va passar en el sumari sobre les pallisses que es donaven als presos a la Presó Model, sumari que encara deu geure en un recó ple de pols i amb les mateixes recomanacions dels dictadors. Per contra, aquest procés repugnant incoat per defensar la moral d'un expulsat de l'Esquerra va tant de pressa que fins és de témer que Oriol Anguera s'hi entrebanqui.

LA SOLIDARITAT AMB ELS 7 PROCESSATS DIGNES

En la relació de delegats d'entitats d'Esquerra Republicana de Catalunya que per a solidaritzar-se més amb als membres del Comitè Executiu de la Comarcal, han signat el document en el qual el jutge Arrontes, a petició del regidor expulsat Costa, hi ha trobat matèria delictiva que valora a raó de 30.000 pessetes per a cada un dels processats, hi deixaren d'aparèixer, per error, els dos delegats que segueixen, en representació de les entitats que s'esmenten:

Eduard Rojo, pel Centre i Joventut d'Esquerra del districte cinquè (Riera, 24).

Salvador Ripoll, pel Centre d'Esquerra del districte cinquè (Sant Gil, 3).

Des d'aquest número comença a col·laborar a L'OPINIÓ l'historiador i publicista senyor Antoni Rovira i Virgili, diputat al Parlament català.

Els lectors trobaran a la pàgina 5 el seu primer article, titulat "Els centenaris d'enguany — Una oda i un decret".

COM ACTUA EL SENYOR ANGUERA DE SOJO

FETS DEMOSTRATIUS DE LA PARCIALITAT DEL PRESIDENT DE L'AUDIENCIA

L'Ajuntament de Barcelona, després de prendre en consideració els dictàmens dels caps lletrats que li afirmaven que hi havia responsabilitats criminals en diversos assumptes del temps de la Dictadura, que tenien categoria de delictes, i que calia dur als Tribunals, passà al Jutjat els següents, perquè la Justícia procedís en conseqüència;

Demanda d'esbrinament de responsabilitats criminals per la destrucció de llibres al Negociat de Cultura; demanda d'esbrinament de responsabilitats criminals per l'adjudicació d'una tanca anunciadora al carrer de Pelayo;

demandes interposades com a conseqüència d'haver estat declarats lesius els acords consistorials adoptats durant la Dictadura i que es refereixen als afers següents:

Obres de la plaça d'Espanya; Hotel Municipal de Vendes; cessió gratuïta de terrenys per a l'edifici del Col·legi de l'Art Major de la Seda; concessió del servei de neteja i regatge de la ciutat; concessió del servei de Pompes Fúnebres; concessió del servei de cotxes i automòbils per a l'Ajuntament; Urbanització i jardins del Saló de García Hernández.

Com que el president de l'Audiència és el senyor Anguera de Sojo, aquestes demandes trameses per l'Ajuntament de Barcelona, estan aturades, perquè el senyor Anguera de Sojo no vol haver de processar, entre altres, els següents senyors, amics seus, personatges de la Dictadura:

Ex-baró de Viver
Via i Ventalló, gendre de Martínez Arido
Navarro i Perarnau
Rafael del Río
Garriga i Palau
Peray
Casero
Mata i Julià
Juncadella
Casanova
Damians
Barrie
Llansó
Celestí Ramón

Tots aquests senyors foren regidors de la Dictadura, i els lletrats han afirmat i ho han signat, que estan incursos en responsabilitat criminal. Però el senyor Anguera de Sojo no els processa ni els processarà, perquè per això és president de l'Audiència: per a protegir-los.

A més a més, el senyor Anguera s'ha posat al costat del regidor expulsat Francesc Costa, estimant que, per haver dit públicament el Comitè Executiu de la Comarcal de Barcelona, que havia estat expulsat per "immoralitats" administratives, el seu honor restava perjudicat en 210.000 pessetes.

A més a més el senyor Anguera ha estimat que els dos regidors acusats de traficar amb els empleus municipals,

amb 5.000 pessetes cada un pagaven prou per la seva llibertat provisional.

A més a més, deixa també en llibertat els processats per delictes comú, Caralt, Trullols i Mas, que tenien establert el negoci de la venda d'empleus per estafar cànids, i només els demana 5.000 pessetes de fiança així mateix.

A més a més el senyor Anguera ha estimat que els difamadors i injuriadors que des de les columnes d'alguns diaris catòlics havien tractat de desprestigiar l'Escola Normal de mestres de la Generalitat de Catalunya, poden pagar la seva responsabilitat, perquè són catòlics, amb 3.000 pessetes, xifra ridícula en què estima lesionat l'honor de la Generalitat, mentre l'honor del regidor expulsat Costa, l'estima en 42.000 duros.

A més a més el senyor Anguera, que té entretinguts a l'Audiència tots els afers de responsabilitats que li ha tramès l'Ajuntament de Barcelona, sembla que preté processar tots els regidors amb l'excusa que feren uns nomenaments de personal que ell qualifica d'antireglamentaris, oblidant que el primer nomenament antireglamentari que féu l'Esquerra des del Govern de Catalunya fou el del senyor Anguera de Sojo com a president de l'Audiència i volent oblidar encara, que si l'afer del tràfec amb empleus municipals té estat judicial i si ha pogut dur-se a la presó els traficants, ha estat gràcies a l'Esquerra, que preparà el cop contra els traficants i els lliurà a la policia, conseqüent amb la seva política d'honestetat de la qual ja n'havia donat anteriorment prova en expulsar del Partit cinc regidors.

I mentre el senyor Anguera de Sojo actua així i dona la sensació al poble de Catalunya, que la Justícia que administra és parcial, processa set membres del Comitè Executiu de la Comarcal d'Esquerra Republicana de Catalunya, entre ells un diputat del nostre Parlament i els demana, com a fiança per responsabilitat civil, la quantitat de 30.000 pessetes a cada un d'ells.

No es tracta d'un plet de partit. Es cosa més greu. El processament de la Comarcal és una anècdota sense importància, a pesar de la que té—i greu—el fet de tractar de posar en ridícul els diputats del Parlament català en llevar-los la immunitat i posar-los a la disposició del primer jutge que es llevi de mal humor. Es tracta que des del Palau de Justícia el senyor Anguera realitza una labor de desprestigi de les institucions judicials de la República, per a servir els monàrquics, els únics, als quals aquest desprestigi pot aprofitar.

La permanència del senyor Anguera a la presidència de l'Audiència és un motiu d'alarma per als republicans. Anguera, a la presidència de l'Audiència representa el darrer baluard de la monarquia i del clericalisme en els organismes públics catalans.

(Segueix a la pàgina 4)

HI HA PRECEDENTS

— Un altre atracament? Però quan els agafaran tots aquests poca-vergonyes d'atracsadors!

— Vés amb compte amb el que dius, que et processaran.